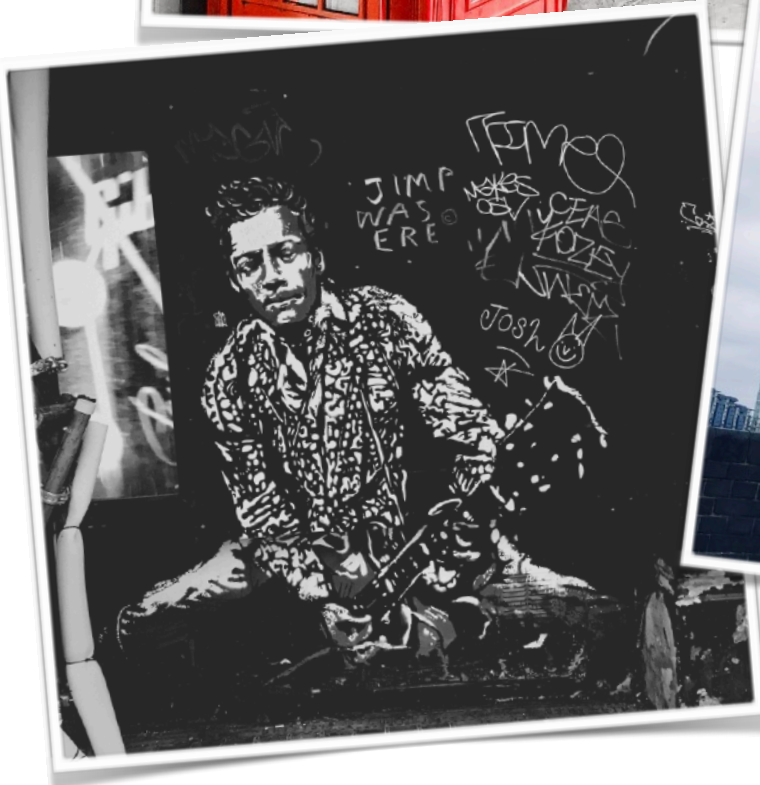

Työssäoppimisjakso Englannissa

20.8.–12.10.2018

Lontoossa ihmiset ovat aika tylyjä ja etäisiä. Kaikilla tuntuu olevan kiire, usein luultavasti ei mihinkään tai seuraaviin liikennevaloihin (ilmeisesti on trendikästä olla olevinaan kiireinen). Muualla Englannissa meininki on aivan toisenlaista, ainakin itse totesin näin käydessäni Bridlington'ssa, Peterborough'ssa ja Hertford'ssa. Paljon rennompaa ja maanläheisempää kuin Lontoossa. Hieman kankeammallakin englannilla pärjää, kunhan muistaa olla kohtelias, please, thank you ja how are you. Itse koin jopa hieman ärsyttäväksi tuon tavan jatkuvasti kysellä kuinka menee, kun ei se ketään aidosti kiinnosta, siis avain turhaa lätinää vähäpuheiselle suomalaiselle.

Vaivattomin, joskaan ei ehkä turvallisim, liikkumismuoto on polkupyörä. Nykyään

Lontoossakin on alettu panostaa pyöräilyyn ja on paljon pyöräkaistoja ja reittejä, joskaan ei lähelläkään Amsterdamin helppoutta olla. Hetken otti että oppi lukemaan liikennettä vasemmalla puolella ajellen. Opin nopeasti hyvän reitin töihin ja kunhan käänteli päätään pöllömäisesti, eikä hätäillyt niin selvisi aivan hyvin. Liikenne sinänsä on aivan hullua, lähes kaikki pyöräilijät ovat olevinaan Ranskan ympäriajoissa ja ajavat todella lujaa muista välittämättä. Muutaman kerran näin miten autoilija ja pyöräilijä ovat napit vastakkain ja hyvin lähellä nyrkkitappelua. Totesinkin että työmatkapyöräily riittää, ja kun lähdin seikkailemaan kylille, menin kävellen, bussilla tai metrolla.

Tiesin entuudestaan että englantilaisten ruokailutottumukset saattavat hieman poiketa meikäläisistä, aamupala voi olla pari palaa paahtoleipää johon päälle hilloa tai hunajaa sekä kuppi teetä tai kahvia. Lounaaksi taas jotakin vehnämössöpullaa tai sipsejä.

En maistellut muita paikallisruokia mutta perinteinen Fish 'n Chips annos oli ainakin Bridlingtonissa nimensä veroinen, yksi kala ja muutama peruna. Eihän se mikään huima makuelämys ollut mutta onpa maistettu.

MyMiniFactory Ltd - Lontoo, Englanti

Työpaikkani taisi mahtua juuri ja juuri Lontoon Cityn alueelle tai sitten se oli jo Islingtonin puolella, mutta siinä hujakoilla. Työmatka kulki Thamesin vartta pitkin Big Benin ja Westminster Abbeyn ohi.

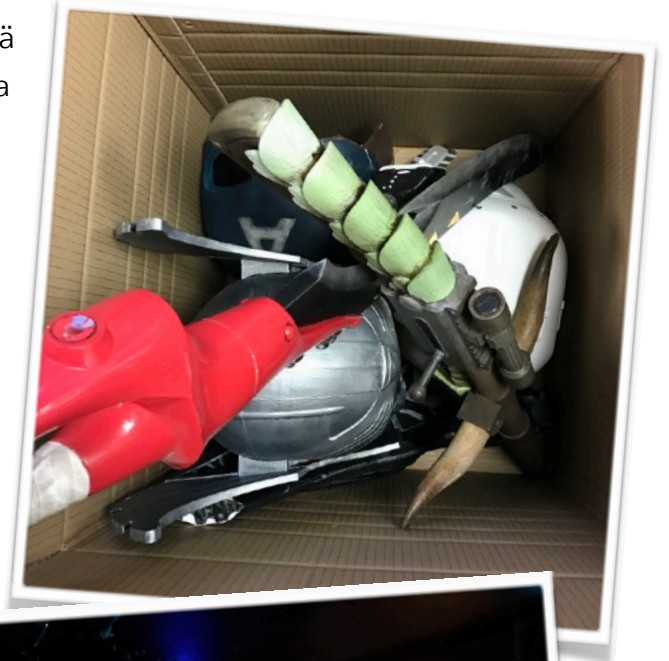
Henkilökunta jakautui kahtia siten että oli Scan The World-tiimi jossa itse olin mukana ja sitten loput hoitelivat firman markkinointia, nettisivuja ja kaikkea siihen liittyvää. Porukka oli hyvin kansainvälistä, ranskalaisia oli paljon, muutama italialainen, meidän ryhmässämme olivat Vicky (tsekkiläinen), toinen harjoittelija Vera (venäläinen), tiimin vetäjä Jon oli puhdasjalkainen britti. Muutamaa viikkoa ennen kotiinlähtöäni ryhmään tuli harjoittelijaksi vielä Caitlin, perusbritti hänkin.

Samassa toimitilassa piti toimistoaan kaksi muutakin firmaa, 3DCompare.com ja 3D Printing Industry.

Toimitilat olivat vanhan toimistorakennuksen toisessa kerroksessa ja ilmeisesti rakennus on purku-uhan alla. Tilat olivatkin paikoin hieman rempallaan, oli esimerkiksi päiviä että wc:n käsienpesualtaiden hanoista ei tullut vettä lainkaan. Tosin muuallakin kaupungissa näytti olevan aika normaalia että kaikki ovat hieman rempallaan. Jotenkin nuhruinen yleisölemus, ei sillä että se on välttämättä huono asia mutta sellainen kuva jäi.

MyMiniFactory pitää yllä nettisivustoa jossa suunnittelijat ja harrastajat voivat jakaa tekemiään 3D-malleja ilmaiseksi. Kaikkien mallien tulostettavuus testataan ja hyväksytään sivustolle vasta sitten, näin saadaan ylläpidettyä sivuston taso korkeana. Suurin osa taitaa olla ns. leluja tms "hömppää" mutta mukaan mahtuu paljon hyödyllisiäkin juttuja. Nytemmin yritys on lanseerannut sivustolle myös kaupan josta voi ostaa "premium" malleja. Itse olin mukana siis firman Scan The World-tiimissä joka yrittää skannata kaikki maailman patsaat ja veistokset yms. Ja näin tallettaa museoiden kokoelmia, kaikkien nähtäväksi ja jos vaikka käy kuten hiljattain Brasiliassa että koko museo palaa maan tasalle.

Vapaa-ajan ongelmia ei Lontoossakaan tule, museoita riittää ja isoimmat ovat yleensä ilmaisia ellei ole jotakin erikoisnäyttelyä joka saattaa maksaa erikseen. Yksityisten pitämät museot sitten maksavat mutta yleensä sisäänpääsy on aika maltillisen hintainen. Ja jos ei jaksa museoissa pyöriä niin kaupungilla riittää todella paljon muutakin nähtävää. Aina löytyy jotakin uutta kun vaan kävelee ympäriinsä ja hyppääkin pois bussista tai metrosta eri pysäkillä kuin oli ehkä ajatellut. Musiikin ystävälle Lontoo on tietysti todella herkullinen paikka ja varmasti joka viikonpäivälle löytyisi joku keikka missä käydä.

Asunnon etsiminen oli haasteellista ja hermoja riipivää ja Lontoossakin kannattaa olla tarkkana ettei tule huijatuksi. Hintataso on todella korkea, riippuen tietysti millä alueella asunto on, mutta kauempaakin löytyi kovan hintaisia huoneita, kuitenkin taso ei välttämättä ole kovin kaksinen. Mitään luksusta ei siis kannata korkeista hinnoista huolimatta odotella. Jos hinta vaikuttaa sopivalta ja huone/asunto todella hyvältä ja hienolta, kannattaa olla varuillaan ja aina pitää ennen rahan liikuttelua katsastaa kämppä esim Skypen videopuhelulla tms. Jos vuokraaja ei tähän suostu on aihetta epäillä huijausta.

Muuten Englannissa on kohtalaisen sama hintataso kuin Suomea, jotkin asiat ovat halvempia ja toiset taas kalliimpia. Ruokaostokset tuli hoidettua pääsääntöisesti Lidlissä. Lähempää ydintä löytyy lähinnä Tesco, Salisbury Local tai Waitrose ketjujen kauppoja, jotka ovat hieman kalliimpia. Pieniä, yleensä ulkomaalaisten pitämiä, "news" kioskeja löytyy lähes joka nurkalta, nimensä mukaisesti niissä kaupataan paljon lehtiä, karkkia, juomia jne, ei niinkään ruokatarvikkeita.

Kahden kuukauden työharjoittelujaksoni oli erittäin positiivinen kokemus ja kielitaitoni parani sen aikana. Opin paljon uutta ja pääsin kokeilemaan myös uusia laitteita ja niiden ohjelmistoja.

